

בבית משפט השלום בירושלים

- בעניין שבין:
1. מחמוד ת.ז. 1
שכונת אלמקביה, ליד מסגד עומר בן אלה'טאב, כפר יטא – נפת הברון.
 2. מוחמד ת.ז. 2
שכונת אלמקביה, ליד מסגד עומר בן אלה'טאב, כפר יטא – נפת הברון.
 3. חאלד ת.ז. 12
שכונת אלשעאבין, כפר יטא – נפת הברון.

כולם ע"י ב"כ עוה"ד ראידה קרואני (מ.ר. 20302)
ו/או עו"ד אליהו אברם (מ.ר. 11851) ו/או הישאם שבאיטה (מ.ר. 17362)
ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או עדי לנדאו (מ.ר. 29189)
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעים

- נ ג ד -

רוני בן יצחק בורגנה ת.ז. 25565268
בית חשמונאי 108 א' *נושא*

הנתבע

מהות התביעה: נזקי גוף

סכום התביעה: בשיעור סמכותו של בית המשפט.

תביעה אזרחית נגררת להרשעה בפלילים

1. התובע מס' 1 הינו יליד 20.4.74, נשוי ואב לשני קטינים.
2. התובע מס' 2 הינו יליד 7.11.62, נשוי ואב לשישה קטינים.
3. התובע מס' 3 הינו יליד 1.12.74, רווק.
4. התובעים 1-3 עבדו בתאריך הרלבנטי לכתב התביעה באוויזיה במושב עזריה ונהגו ללון בחדר הסמוך לאוויזיה. הם השתכרו בממוצע סך של 2,500 ₪ לחודש.
5. הנתבע שירת בתאריך הרלוונטי לכתב התביעה כשוטר במשמר הגבול של משטרת ישראל.

6. (א) בתאריך 14.12.99 הרשיע בית המשפט הנכבד (כבוד השופט י. נועם) את הנתבע בת.פ. 234/96 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. קורבנות העבירה היו שלושת התובעים.

(ב) בתאריך 23.1.01 גזר בית המשפט הנכבד את עונשו של הנתבע בת.פ. 243/96.

(ג) משחלפו 45 יום ממתן פסק הדין ולא הוגש עליו ערעור, הפך פסק הדין לחלוט.

(ד) בהתאם לסעיף 77 לחוק בתי המשפט [נ"מ], התשמ"ד-1984, מתבקש כב' השופט נועם לדון בתביעה זו כתביעה אזרחית בשל אותן העובדות המהוות את העבירה בה הורשע הנתבע.

(ה) בהתאם לתקנה 17 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ז-1984, מצורפים לכתב התביעה העתק מכתב האישום בת.פ. 243/96, המסומן א', והעתקים מאושרים של הכרעת הדין וגזר הדין בת.פ. 234/96 (להלן פסק הדין), המסומנים באותיות ב' ו-ג' בהתאמה, ומהווים חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

עובדות התביעה:

7. עובדות התביעה הינם כמפורט בפסק הדין.

אחריות הנתבע:

8. (א) התובעים יטענו כי העובדות המבססות את אחריותו של הנתבע לנזקי התובעים נובעות מפסק הדין ומהוראת סעיף 42 לפקודת הראיות [נ"ח], תשל"א-1971, לפיו "יראו את הממצאים והמסקנות שנקבעו במשפט הפלילי, כאילו נקבעו במשפט אזרחי".

(ב) הנתבע אחראי לנזקי התובעים בשל עוולת התקיפה שביצע כלפיהם, במסכת ארוכה של התעללויות בליל 19.10.94 הכל כמפורט בפסק הדין, ממצאו ומסקנותיו.

נזקי התובעים:

9. התובע מס' 1 : כתוצאה ממעשיו של הנתבע נחבל התובע מס' 1 בחלקים רבים בגופו, לרבות בראש, בגב, במותניים, ברגליים ובברכיים. חבלות אלה גרמו לתובע מס' 1 מכאוב וסבל שליוו אותו משך כחודש ימים. התובע מס' 1 נזקק לטיפול רפואי, נטל משכך כאבים ונאלץ להעדר מעבודתו למשך חודש ימים עקב הכאבים, במיוחד כאבי ראש וסחרחורות. כמו כן דקר הנתבע את התובע מס' 1 במותנו ולגופו החדיר חומר מרדים ו/או מטשטש שגרם לטשטוש ולהתכווציות למשך מספר ימים. הדקירה השאירה בגופו סימן מכאיב למספר ימים. מצ"ב העתק מתעודת הרופא ד"ר אחמד מוחמד אלג'בור מיום 14.3.01, מסומנת ד' ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

10. התובע מס' 2 : כתוצאה ממעשיו של הנתבע נחבל התובע מס' 2 בכל חלקי גופו. חבלות אלה גרמו לתובע מס' 2 מכאבים חזקים בראש, בגב, בבטן וכן באשכים. לתובע מס' 2 נגרמו כתמים

ושטפי דם תת עוריים בכל חלקי הגוף. התובע מס' 2 נזקק לטיפול רפואי, נטל תרופות של משכך כאבים ונעדר מעבודתו למשך חודש ימים עקב כאביו.

מצ"ב העתק מתעודת הרופא ד"ר אחמד מוחמד אלג'בור מיום 14.3.01, מסומנת ה' ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

11. התובע מס' 3: כתוצאה ממעשיו של הנתבע נחבל התובע מס' 3 בכל חלקי הגוף לרבות ברגליו וברכיו ובמיוחד באיזור שבו נותח עובר לאירוע (איזור התוספתן). כן נדקר התובע מס' 3 במזרק ולגופו הוחדר חומר מרדים ו/או מט'שטש. התובע מס' 3 נזקק לטיפול רפואי עקב הכאבים החזקים, ההתכווצויות, החולשה הכללית והסחרחורת. הוא נטל משכך כאבים ונאלץ להעדר מעבודתו למשך חודש ימים עקב כאביו.

מצ"ב העתק מתעודת הרופא ד"ר עבדאללה חוסין חסן ח'זרה מיום 12.3.01, מסומנת ו' ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה.

12. כמו כן סבלו התובעים מהשפלה ופגיעה בכבודם, כשמעשיו של הנתבע נלוו בקללות והוא אילץ אותם לדקלם "שיר השבח" למשמר הגבול תוך כדי ספיגת המכות והבעיטות.

13. התנהגות הנתבע, כפי שפורטה בפסק הדין גרמה לתובעים כאב, סבל ועוגמת נפש מרובים, פגיעה בכבודם כבני אנוש והשפילה אותם קשות.

14. כתוצאה מהאירוע סבלו התובעים ממצב נפשי קשה. תחושה של אימה והשפלה רדפה אותם לאחר האירוע ומלווה אותם עד היום.

15. כתוצאה ישירה מהאירוע הפסיק התובע מס' 3 את עבודתו באוויזיה וזאת מאחר ופחד לכנס שוב לישראל. התובע מס' 3 חיפש עבודה אחרת ורק אחרי 7 חודשים הוא השתלב בעבודה חילופית.

16. בנוסף או לחילופין יטענו התובעים כי הינם זכאים לפיצויים עקב הפגיעה באוטונומיה האישית שלהם ובזכותם לכבוד כראש נזק נפרד ועצמאי.

17. לאור חומרת הארוע, כפי שתואר בפסק הדין, ובמיוחד לנוכח מעמדו של הנתבע כשוטר, האחראי על שמירת החוק ועל ההגנה על כבודם וגופם של בני אדם, ולנוכח יחסו המזלזל של הנתבע לכאבם של התובעים, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצויים מוגברים ו/או עונשיים כנגד הנתבע, אשר יהיה בהם כדי לבטא את סלידתם של החברה בכלל ושל בית המשפט הנכבד בפרט ממעשיו של הנתבע ואת הפגיעה המוגברת בתובעים שהיו נתונים כחסרי ישע למסכת התעללויות מתמשכת בידי הנתבע.

18. נזקי התובעים הם כדלקמן:

הנזק המיוחד: א. הפסד השתכרות בעבר – 2,500 ₪ לתובעים 1 ו 2 .

17,500 ₪ לתובע מס' 3.

ב. הוצאות רפואיות ועיזרת הזולת בעבר – 3,000 ₪ לכל אחד מהתובעים.

הנזק הכללי: א. כאב, סבל ועוגמת נפש - בשיעור שייקבע ע"י בית המשפט הנכבד.

ב. פגיעה באוטונומיה האישית ובזכות לכבוד- בשיעור שייקבע ע"י בית המשפט הנכבד.

הכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום האירוע ועד התשלום בפועל.

19. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה וזאת בהתאם להוראת סעיף 77 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, סמכות אזרחית נגררת לפלילית.

20. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבע לדין ולחייבו לשלם לתובעים את מלוא נזקיהם כמפורט בסעיפים 17 ו 18 לעיל ו/או לפי כל פירוט אחר כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון וצודק בנסיבות העניין.

כמו כן לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין.

ירושלים, היום 20 לחודש מרץ, שנת 2001

ראידה קרואני, עו"ד

ראידה קרואני, עו"ד
ב"כ התובע

(ת.ש. 10637).